

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Tuller András Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Tuller András ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Ovárdics János jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Pest Megyei Bíróság 2009. január 14-én kelt 6.K.26.128/2008/8. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 6.K.26.128/2008/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 60.000 /azaz hatvanezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 600.800 /azaz hatszázezer-nyolcszáz/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél 2006. évre általános forgalmi adó /áfa/ adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés eredményeként a 2007. január 6. napján kelt 8693063269 számú határozatával a felperes terhére 10.014.000 Ft adókülönbözetet, és 4.590.000 Ft adóbírságot állapított meg.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2007. október 26. napján kelt 8990615222 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint az elsőfokú hatóság az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény /a továbbiakban: Áfa tv./ 32.§-ának /1/ bekezdés a. pontja, 35.§-ának /1/ bekezdés a. pontja alapján jogszerűen nem fogadta el a P.Kft. /a továbbiakban: Kft./ által kibocsátott számlákat az adólevonási jog hiteles bizonylataként, mert a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként helytállóan állapította meg, hogy a számlákban megjelölt „...” és „...” szolgáltatások a felperes és a Kft. között nem valósultak meg. A Kft. volt ügyvezetője /aki a céget

megalakulásától 2006. május 19-éig önállóan képviselte/ akként nyilatkozott, hogy a vitatott 22 db számlát - akkor is, amikor már nem volt ügyvezető - ő írta alá, azonban a bizonylatokban szereplő gazdasági tevékenységről nincs tudomása, a pénztárat nem kezelte, annak forgalmát nem ismerte, ügyvezetése alatt egyszer fizetett be és vett fel pénzt, a Kft. ügyvezetőjével egy alkalommal találkozott, a számlák ellenértékét nem vette át, tv társaságokkal, újságokkal semmilyen kapcsolata nincs, hirdetések nem vett fel, reklámfilmek gyártására szerződést nem kötött. A számlákat a Kft. megbízottja, vagy futár hozta el hozzá aláírásra.

A felperes keresetében a határozatok megváltoztatását illetve a hatályon kívül helyezésüket kérte. Állította, hogy a perbeli számlákra az adólevonás jogát jogszerűen gyakorolta, a gazdasági esemény során kellő körültekintéssel járt el. A per során tanúbizonyítási indítványt terjesztett elő, a tanúk meghallgatását az alperes ellenezte.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint helytállóan állapította meg az adóhatóság, hogy a perbeli számlák tartalmilag hiteltelenek, így azokra adólevonási jog nem alapítható.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését kérte. Kérelme I. pontjában a „jogilag releváns tényállás”-t rögzítette, a II. pontban fejtette ki, hogy álláspontja szerint az ítélet az Áfa tv. 44.§-ának /5/ bekezdését sérti.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között, a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél által megjelölt jogszabály alapján vizsgálja felül /Pp. 272.§-ának /2/ bekezdése, 275.§-ának /2/ bekezdése/. A felperes szerint a jogerős ítélet az Áfa tv. 44.§-ának /5/ bekezdését sérti, további és más jogszabályhelyet a felülvizsgálati kérelme alapjaként a felperes nem jelölt meg.

Az adóalanyt megilleti az a jog, hogy az általa fizetendő adó összegéből levonja azt az adóösszeget, amelyet a részére teljesített termékértékesítés és szolgáltatás-nyújtás során egy

másik adóalany rá áthárított. az adólevonási jog - ha az adózás rendjéről szóló törvény másként nem rendelkezik - kizárólag az előzetesen felszámított adó összegét hitelesen igazoló dokumentum birtokában gyakorolható. Ilyen dokumentumnak minősül az adóalany nevére szóló számla, egyszerűsített számla, és számlát helyettesítő okmány /Áfa tv. 32.§-ának /1/ bekezdés a/ pont, 35.§ /1/ bekezdés a/ pont/. Az Sztv. 166.§-ának /2/ bekezdése alapján a számviteli bizonylat adatainak alakilag, és tartalmilag hitelesnek, megbízhatónak és helytállónak kell lennie.

A tartalmi helytállóság egyik követelménye, hogy a gazdasági esemény ténylegesen a számlában feltüntetett személyek között valósuljon meg. Az adóhatóság nem vitatta, hogy a számlákban megjelölt szolgáltatásokat teljesítették, azonban a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a gazdasági események nem a bizonylatokon szereplő felek között valósultak meg.

Az Áfa tv. 44.§-ának /5/ bekezdése szerint a számlában, az egyszerűsített számlában feltüntetett adatok valódiságáért a kibocsátó a felelős. A bizonylatban vevőként feltüntetett adóalany adózással kapcsolatos jogai nem sérülhetnek, ha az adóköteles tényállás kapcsán az a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás körülményeit figyelembe véve kellő körültekintéssel járt el.

Az elsőfokú bíróságnak a kellő körültekintés körében értékelnie kellett felperesnek a perben előtárt valamennyi bizonyítékát, ugyanis a közigazgatási perben is a [Pp. 324.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó] Pp. 164.§-ának /1/ bekezdése alapján a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el. Az elsőfokú bíróság vizsgálta a közigazgatási iratokat, így Kft. volt ügyvezetőjének és az értékesítési vezetőjének nevezett személy nyilatkozatát, az érintett számlákat, szerződéseket, a cégnyilvántartás adatait, a felperes által mellékelte DVD és CD lemezek tartalmát, a Kft-nek küldött felperesi leveleket, a Kft. egy levelét, a reklámanyagait, a felek perbeli nyilatkozatait, amelyek együttese aggálytalanul megalapozta döntését.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében részletes és pontos tényállást rögzített, idézte is a megfelelően alkalmazott jogszabályhelyeket, döntését bizonyítási eljárást követően hozta meg, amelyet a Pp. 221.§-ának /1/ bekezdésében foglaltak szerint alaposan megindokolt.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat a Pp. 206.§-ának /1/ bekezdése alapján teljes körűen, a maguk

összességében, okszerűen értékelve állapította meg, hogy felperes a perben olyan tényt, körülményt nem bizonyított, amely alapján az Áfa tv. 44.§-ának /5/ bekezdésében foglalt kellő körültekintés vonatkozásában megállapítható lenne.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 275.§-ának /1/ bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye. Jogszabálysértést a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati kérelem alapján a Legfelsőbb Bíróság nem állapított meg.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a felperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről és mértékéről a Legfelsőbb Bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának /1/ bekezdése, költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2010. március 18.

Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró